

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **MB PHARMA s. r. o.**, se sídlem Lužická 1893/9, Praha 2, zastoupená Mgr. Rostislavem Šustkem, advokátem se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2021, č. j. 11 A 115/2021 - 78,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2021, č. j. 11 A 115/2021 - 78, **se zrušuje.**

II. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 24. 3. 2021, č. j. MPO 1087/21/61100/01000, a opatření Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 8. 12. 2020, č. j. MPO 686420/20/61100/61150, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti ve výši 24 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Rostislava Šustka, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Ministr průmyslu a obchodu (dále jen „*ministr*“) rozhodnutím ze dne 24. 3. 2021, č. j. MPO 1087/21/61100/01000, nevyhověl námitkám žalobce a shledal oprávněným opatření žalovaného ze dne 8. 12. 2020, č. j. MPO 686420/20/61100/61150 (dále

jen „*opatření*“), a to s odkazem na § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 31. 5. 2021 (dále jen „*rozpočtová pravidla*“).

[2] Výše uvedeným opatřením rozhodl žalovaný, ve vztahu k projektu „*Vývoj nových léčiv pro onemocnění ryb, včel a mléčné žlázy skotu na bázi bakteriofágů*“ (dále jen „*projekt*“) realizovanému v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, na který byla poskytnuta dotace na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 27. 1. 2017, č. j. MPO 7793/17/61600/313 (dále jen „*rozhodnutí o poskytnutí dotace*“), dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel o dočasném pozastavení proplácení částky 5 433 989,10 Kč, a to pro nedodržení podmínek poskytnutí dotace žalobkyní. Současně informoval žalobkyni o přerušení platební lhůty dle čl. 132 odst. 2 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. 12. 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

[3] Žalovaný pojal podezření, že žalobkyně nedodržela podmínky dotace na základě zjištění vyplývajících z kontroly žádosti žalobkyně o platbu ve výši 5 433 989,10 Kč podané dne 19. 10. 2020, pod č. CZ.01. 1. 02/0.0/0.0/15_019/0004353/2018/005/POST. Partner projektu, společnost FAGOFARMA s. r. o., nárokoval odpisy zařízení (fermentoru), u něhož byla na kartě majetku snížena pořizovací cena o finanční příspěvek přijatý od Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s. (nyní Národní rozvojová banka, a. s.; dále jen „*ČMZRB*“). (Žalobkyně čerpala od ČMZRB jednak návratný investiční úvěr se zvýhodněnou úrokovou sazbou ve výši 2 000 000 Kč a dále nevratný finanční příspěvek ve výši 200 000 Kč – pozn. Nejvyššího správního soudu - dále též „*NSS*“.) Toto jednání vykazuje znaky snížení ceny ve smyslu § 29 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Nárokování takového výdaje je v rozporu s vymezením způsobilých výdajů dle Přílohy č. 2 I. Výzvy programu podpory Aplikace nazvané „*Způsobilé výdaje*“ (tj. výzva žalovaného potenciálním žadatelům, která stanovuje základní rámec pro poskytnutí veřejné podpory – pozn. NSS), podle níž není možné nárokovat odpisy zařízení, na jehož pořízení byla použita dotace z veřejných zdrojů. Při následné kontrole předešlých žádostí žalobkyně o poskytnutí dotace zjistil subjekt zprostředkující poskytnutí dotace, Agentura pro podnikání a inovace (dále jen „*API*“), že si žalobkyně obdobný výdaj nárokovala již dříve, přičemž byla na dané zařízení vyplacena podpora v celkové výši 752 482,50 Kč.

[4] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí ministra (viz odstavec [1] výše) žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 9. 12. 2021, č. j. 11 A 115/2021 - 78, zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“).

[5] Městský soud úvodem konstatoval, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale také podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace. Rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k jejímu poskytnutí, ale představuje závazný příslib poskytovatele,

že užije správní uvážení při poskytnutí dotace určitým způsobem. Za předpokladu, že příjemce splní stanovené podmínky pro poskytnutí dotace, dopustil by se poskytovatel zneužití správního uvážení, pokud by dotaci nevyplatil. Poruší-li příjemce dotace stanovená pravidla, nemusí poskytovatel dle § 14e rozpočtových pravidel část dotace vyplatit.

[6] Ohledně žalobní námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů městský soud zdůraznil, že není úkolem soudů ve správním soudnictví nahradit správní uvážení. Meze přezkumu správního uvážení jsou dány tím, že závěry správních orgánů jsou podloženy skutkovými zjištěními a neodporují zásadám logického myšlení a uvažování, jestliže přitom správní orgány nevybočily ze zákonem stanovených mezí. Hodnocení rozhodných skutečností neshledal městský soud v rozporu se spisovým materiálem. Správní orgány jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem svá rozhodnutí odůvodnily. Opatření žalovaného shledal městský soud i přes jeho stručnost přezkoumatelným, neboť je zřejmé, na základě jakých důvodů žalovaný rozhodl. Obdobně je i z rozhodnutí ministra patrné, z jakého důvodu potvrdil závěry žalovaného a jakým způsobem reagoval na námitky žalobkyně, pročež není ani toto rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[7] Žalobkyně dále namítala neoprávněnost důvodu pro pozastavení platby, neboť úvěr poskytnutý ČMZRB byl návratnou finanční výpomocí, nikoliv dotací, jak se domnívá žalovaný. Z dokladů obdržených od ČMZRB vyplývá, že poskytla veřejnou podporu ve formě investičního úvěru se zvýhodněným úročením a ve formě finančního příspěvku za účelem pořízení fermentoru v rámci výzvy 1 Programu REVIT (v němž jsou stanoveny cíle a podmínky programu vyhlášeného žalovaným a v jehož rámci byla poskytnuta veřejná podpora na pořízení fermentoru – pozn. NSS). Městský soud dospěl k závěru, že bylo prokázáno poskytnutí dvou podpor na pořízení zařízení (fermentoru), přičemž není rozhodné, zda jsou označené jako „*dotace*“ či „*finanční příspěvek*“. V obou případech se totiž jedná o nenávratné finanční prostředky poskytnuté z veřejných zdrojů. Poskytnutí dvojí podpory na stejný výdaj je v rozporu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Ministrovo odůvodnění krácení dotace dle městského soudu neobsahovalo nepřípustné rozšíření odůvodnění opatření žalovaného nad rámec zákona, jak se domnívala žalobkyně.

[8] Ve vztahu k dalším námitkám žalobkyně městský soud konstatoval, že „*personální fluktuace*“ nezakládá pochybení API a nemá vliv na závěr ohledně existence pochybení žalobkyně; neskončené řízení o podnětu žalovaného k zahájení trestního stíhání žalobkyně nebylo důvodem vydání opatření o dočasném pozastavení platby; a na základě spisového materiálu je prokázána existence dvojího textu dokumentu zaslaného žalobkyní, pročež nemůže žalobkyně namítat rozpor v jeho citaci.

[9] Žalobkyně (dále jen „*stěžovatelka*“) podává proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[10] Stěžovatelka se odvolává na znění čl. II odst. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace ve spojení s bodem d) části „*Odpisy*“ Přílohy č. 2 I. Výzvy programu podpory Aplikace, kde jsou stanoveny podmínky poskytnutí dotace. Podle tohoto ustanovení mohou být odpisy hmotného majetku považovány za způsobilý výdaj, jestliže na pořizování odepisovaného majetku nebyly použity žádné dotace (podtržení uvedeno stěžovatelkou – pozn. NSS) z veřejných zdrojů. Stěžovatelka se domnívá, že toto ustanovení je třeba vykládat tak,

že se jedná o nezpůsobilý výdaj výhradně v případě, že na jeho pořízení byla použita veřejná podpora ve formě dotace, nikoli libovolná forma veřejné podpory.

[11] Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem městského soudu, že na pořízení fermentoru byly použity nenávratné finanční prostředky. Finanční prostředky poskytnuté ČMZRB v podobě úvěru je totiž stěžovatelka povinna vrátit, což v mezidobí učinila. Čerpáním finančního příspěvku, který lze považovat za „veřejnou podporu" (a nikoli dotaci, jak je definována zákonem), nebyla porušena pravidla stanovená pro způsobilost výdajů. Odpisy nárokovala za část pořizovací ceny, kterou hradila z poskytnutého úvěru, nikoli za část, k jejímuž financování využila finanční příspěvek. Nedošlo tedy k uplatnění výdajů financovaných prostřednictvím dotace a souběžně z návratných finančních prostředků poskytnutých ČMZRB.

[12] Dle stěžovatelky není správná úvaha městského soudu, že finanční prostředky poskytnuté ČMZRB lze považovat za poskytnutí veřejné dotace. Dle důvodové zprávy k § 3 písm. a) rozpočtových pravidel jsou dotace nenávratně poskytnuté prostředky ze státního rozpočtu, na které neexistuje protiplnění. Finanční prostředky poskytnuté ve formě úvěru ČMZRB jsou svojí povahou návratné. Nadto zvýhodněný úvěr poskytnutý ČMZRB představuje specifickou formu podpory ve smyslu § 4 odst. 2 písm. e) zákona č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o podpoře malého a středního podnikání*"). ČMZRB není poskytovatelem veřejné dotace, neboť není zahrnuta ve výčtu subjektů, které mohou dotaci nebo návratnou finanční pomoc poskytovat podle § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel. Úvěr proto nelze považovat za dotaci.

[13] Podle stěžovatelky není „dotací" ve smyslu § 3 písm. a) rozpočtových pravidel ani nevratný finanční příspěvek od ČMZRB. V čl. 11 dokumentu „*Program REVIT*" je finanční příspěvek definován odkazem na § 4 odst. 2 písm. c) zákona o podpoře malého a středního podnikání [tj. není definován odkazem na § 3 písm. a) rozpočtových pravidel – pozn. NSS]. S tím koresponduje také čl. X Smlouvy o úvěru, který označuje finanční příspěvek za „veřejnou podporu", nikoli za „veřejnou dotaci".

[14] Městský soud se nevypořádal s námitkami stěžovatelky, jimiž poukazovala na rozdíl v definici pojmů „veřejná podpora" a „veřejná dotace". Bez přesvědčivého odůvodnění se městský soud ztotožnil se závěry správních orgánů, že je třeba souběh veřejných podpor považovat za nepřípustný bez ohledu na to, jak se nazývají. Nadto neuvedl konkrétní ustanovení právního předpisu, ze kterého vyplývá zákaz dvojí podpory, přičemž odkázal na rozhodnutí o poskytnutí dotace, respektive jeho přílohy, ze kterého lze dovodit toliko zákaz dvojího čerpání dotace (nikoliv veřejné podpory).

[15] Stěžovatelka namítá též vady správního řízení. Uvádí, že opatření v podobě dočasného pozastavení dotace musí dle judikatury Nejvyššího správního soudu obsahovat mimo jiné údaj o tom, po jakou dobu nebude určitá částka vyplacena. Takový údaj však opatření žalovaného neobsahuje. Zároveň stěžovatelka spatřuje nezákonným způsob, jakým se městský soud vypořádal s namítanými vadami správního řízení, spočívajícími v rozšíření důvodů pro přijetí postupu dle § 14e rozpočtových pravidel v rozhodnutí

o námitkách, neboť ministr uplatnil zcela novou argumentaci týkající se využití finančního příspěvku, přičemž na tuto argumentaci již nemohla stěžovatelka reagovat v rámci námitek. Tato skutečnost má za následek nesrozumitelnost rozhodnutí žalovaného, neboť správnost opatření ministr odůvodnil úvahami, kterými se žalovaný v odůvodnění opatření nezabýval. Městský soud tuto žalobní námitku v napadeném rozsudku nezohlednil.

[16] Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný uvádí, že trvá na správnosti svého rozhodnutí, neboť byly v projednávané věci naplněny podmínky pro vydání opatření dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Se závěry městského soudu se žalovaný ztotožňuje.

[17] Na vyjádření žalovaného reagovala stěžovatelka replikou, v níž uvádí, že žalovaný nevnáší do věci jakoukoli novou právní argumentaci, neboť pouze odkazuje na pasáže napadeného rozsudku. Část vyjádření ohledně poskytnutí neoprávněné podpory v průběhu čerpání dotace považuje stěžovatelka za nesrozumitelnou, neboť posouzení způsobilosti nárokovaných výdajů je otázkou výkladu právních pojmů obsažených v rozhodnutí o poskytnutí dotace a v právních předpisech. Povinnost posouzení této otázky proto nelze odbýt odkazem na provedené dokazování, jak činí žalovaný ve vyjádření.

[18] Stěžovatelka poté zaslala Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 10. 2022 vyjádření, v němž upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33, a rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2022, č. j. 3 Afs 42/2021 - 82), která dle jejího názoru dopadá na nyní projednávanou věc. Následně stěžovatelka zaslala Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 2. 2023 vyjádření k novým relevantním skutečnostem, které spatřuje v průběhu samostatně vedeného správního řízení v rámci téhož projektu, v němž přijal žalovaný opatření v podobě pozastavení výplaty dotace ze dne 26. 9. 2022. Proti tomuto opatření podala stěžovatelka námitky, načež jí ministr zaslal přípis ze dne 9. 1. 2023, kterým ji požádal, aby považovala opatření za bezpředmětné. S ohledem na tuto skutečnost stěžovatelka dovozuje nezákonnost nyní projednávaného opatření, neboť důvody pro pozastavení výplaty se věcně shodují s důvody pro přijetí pozdějšího opatření. Dále stěžovatelka poukazuje na výsledek daňové kontroly, podle níž nebylo zjištěno porušení rozpočtové kázně ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 písm. j) rozpočtových pravidel v důsledku nárokování odpisů fermentoru. Tento závěr podle stěžovatelky vylučuje, aby žalovaný opíral oprávněnost opatření o totožný důvod, pro který neshledal Finanční úřad rozpor s pravidly rozpočtové kázně.

[19] Nejvyšší správní soud nejdříve hodnotil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102, věta první s. ř. s.), proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[20] Kasační stížnost je důvodná.

[21] Nejvyšší správní soud v prvé řadě přistoupil k posouzení námitky nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu. Stěžovatelka namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, i když důvody kasační stížnosti výslovně nepodřadila pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť v kasační stížnosti poukazuje na nedostatečné odůvodnění rozsudku městského soudu ve vztahu k výkladu pojmu „dotace". Nejvyšší správní soud je nicméně povinen zabývat se případnou nepřezkoumatelností rozsudku dle § 109 odst. 4 s. ř. s. z úřední povinnosti, a to i bez námitky stěžovatelky. Vlastní přezkum rozsudku je pak možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že je srozumitelný a vychází z důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Tato kritéria napadený rozsudek splňuje.

[22] Městský soud do velké míry sice převzal argumentaci žalovaného ohledně výkladu pojmu „veřejná dotace", ale přidal k ní i vlastní úvahu (viz odstavce 47 a 48 napadeného rozsudku) ve smyslu, že pro posouzení projednávané věci není významné, jak je veřejná podpora formálně označena, neboť se v každém případě jedná o prostředky poskytované z veřejných zdrojů. K tomu uvedl, že podstatou nezpůsobilosti daného výdaje je zákaz poskytnutí dvojí podpory na tytéž výdaje, bez ohledu na formu poskytnuté veřejné podpory. To obdobně platí o argumentu stěžovatelky, že se městský soud nevypořádal s žalobní námitkou týkající se uplatnění nové argumentace v rozhodnutí ministra o námitkách stran využití finančního příspěvku jako důvodu pro přijetí opatření. Touto argumentací se městský soud zabýval v odstavci 45 napadeného rozsudku, kde mimo jiné konstatoval, že již žalovaný z předloženého výpisu z účtu společnosti FAGOFARMA s. r. o. dovodil, že na pořízení fermentoru byla využita také veřejná podpora ve formě finančního příspěvku.

[23] Také ve zbytku napadeného rozsudku jsou zřejmé rozhodovací důvody městského soudu, který se vypořádal se všemi podstatnými žalobními námitkami, a jeho závěry jsou podpořeny srozumitelnou a logickou argumentací. Z odůvodnění napadeného rozsudku je rovněž zřejmé, o jaká ustanovení rozhodnutí o poskytnutí podpory a jeho příloh své závěry opírá. Již ve správním řízení se jednalo toliko o čl. II odst. 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace a část „*Odpisy*" přílohy č. 2 I. Výzvy programu podpory Aplikace. O tom, že je napadený rozsudek opřen o dostatek relevantních důvodů, ostatně svědčí i skutečnost, že stěžovatelka s jeho závěry věcně polemizuje v doplnění kasační stížnosti, což by v případě nepřezkoumatelnosti rozsudku fakticky nebylo možné.

[24] Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není dán.

[25] Jádrem sporu je otázka, zda lze zvýhodněný úvěr s finančním příspěvkem, poskytnutý ČMZRB, považovat za dotaci ve smyslu podmínek I. Výzvy programu podpory Aplikace.

[26] Žalovaný přijal opatření podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, protože stěžovatelka nárokovala nezpůsobilý výdaj v podobě odpisů majetku, na jehož pořízení byly použity dotace z veřejných zdrojů. V příloze č. 2 I. Výzvy programu podpory Aplikace je mimo jiné stanoveno, že odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku jsou způsobilými výdaji, jestliže „*na pořízení odepisovaného majetku nebyly použity*

žádné ***dotace z veřejných zdrojů.***“ Fermentor, na nějž byly odpisy uplatněny, byl pořízen partnerem stěžovatele, společností FAGOFARMA s. r. o., na základě „*Smlouvy o investičním úvěru s finančním příspěvkem v Programu REVIT výzva I číslo 2014-2365 – T1*“ uzavřené s ČMZRB. V čl. II odst. 1 smlouvy (založené ve správním spisu) bylo ujednáno, že ČMZRB poskytne klientovi účelově určený investiční úvěr ve výši 2 000 000 Kč a účelově určený finanční příspěvek ve výši 200 000 Kč. Dle čl. II odst. 2 jsou poskytnuté prostředky účelově určeny právě k financování technologického zařízení fermentoru v rámci projektu „*Bakteriofágy pro 21. století*“. Městský soud dospěl k závěru, že v projednávané věci není rozhodné, jaká forma veřejné podpory byla poskytnuta za účelem nákupu fermentoru.

[27] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v § 2 písm. a) zákona č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, je pojem „veřejná podpora“ definován odkazem na čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého se státní (respektive veřejnou) podporou rozumí **podpora poskytovaná v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků**. Jednotlivé formy veřejné podpory jsou upraveny zvláštními zákony. V § 3 rozpočtových pravidel jsou definovány dvě formy veřejné podpory, a sice dotace a návratná finanční výpomoc. „Dotací“ se dle § 3 písm. a) rozpočtových pravidel rozumí ***peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel***. Dotaci nebo návratnou finanční výpomoc ze státního rozpočtu přitom může poskytnout dle § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel ústřední orgán státní správy, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky, Technologická agentura České republiky nebo organizační složka státu, kterou určí zvláštní zákon.

[28] Další specifické formy veřejné podpory rozlišuje zákon o podpoře malého a středního podnikání. Podle § 4 odst. 2 tohoto zákona je poskytována podpora ve formě a) návratné finanční výpomoci; b) dotace služeb nebo služeb za zvýhodněnou cenu; c) **finančního příspěvku**; d) záruky, nebo e) **úvěru se sníženou úrokovou sazbou**. ČMZRB přitom podle § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona poskytuje výhradně podporu ve formě finančního příspěvku, záruky nebo úvěru se sníženou úrokovou sazbou.

[29] Z výše uvedeného vyplývá, že pojem „veřejná podpora“ je pojmem širším než „dotace“, respektive je pojmem nadřazeným, neboť dotace je pouze jednou z forem veřejné podpory (stejně jako úvěr nebo finanční příspěvek poskytnutý ČMZRB). Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že mezi těmito pojmy je třeba rozlišovat, neboť mají různý (širší či užší) význam. Jestliže žalovaný výslovně stanovil jako jednu z podmínek I. Výzvy programu podpory Aplikace, že způsobilé jsou výdaje na odpisy majetku, na jehož pořízení nebyly použity žádné **dotace z veřejných zdrojů**, nelze dovodit nezpůsobilost výdajů na odpisy majetku, na jehož pořízení byly použity prostředky poskytnuté v jakékoli jiné formě veřejné podpory. **Úvěr a finanční příspěvek poskytovaný ČMZRB tedy není možné považovat za *dotaci*, neboť se jedná o odlišné formy veřejné podpory**. Současně ČMZRB není organizační složkou státu, nýbrž akciovou společností vlastněnou státem; není tedy entitou vymezenou v § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel. ČMZRB tudíž není oprávněna poskytnout veřejnou podporu právě ve formě dotace ani dle rozpočtových pravidel, ani v režimu zákona o podpoře malého a středního podnikání. Nejvyšší správní soud se proto neztotožňuje se závěrem žalovaného, respektive městského soudu, že pojem

„dotace“ je možné zaměňovat s pojmem „veřejná podpora“. Námitka stěžovatelky je tedy důvodná.

[30] Vzhledem ke shora uvedeným závěrům je nadbytečné zjišťovat, v jakém rozsahu poskytnuté veřejné podpory (úvěr a finanční příspěvek) byly odpisy na fermentor uplatněny a zda se jednalo o návratné či nenávratné finanční prostředky. Významné je totiž právě jen to, že se nejednalo o žádnou „dotaci“ v právním slova smyslu, a proto odpisy příslušného zařízení nemohly představovat porušení podmínek poskytnuté dotace (tj. podmínek dle Přílohy č. 2 I. Výzvy programu podpory Aplikace).

[31] Námitku, že opatření v podobě dočasného pozastavení dotace musí dle judikatury Nejvyššího správního soudu obsahovat mimo jiné údaj o tom, po jakou dobu nebude určitá částka vyplacena, neuplatnila stěžovatelka v řízení před městským soudem, ačkoli jí v tom nic nebránilo. Tato námitka proto není přípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[32] Pro úplnost se Nejvyšší správní soud na tomto místě vyjádří také k pozdějším podáním stěžovatelky. Judikatura, na kterou stěžovatelka poukazuje, není přiléhavá k nyní projednávané věci, neboť v tehdejších případech byla stanovena výše odvodu za porušení rozpočtové kázně, přičemž Nejvyšší správní soud konstatoval, že krácení dotace má být stanoveno přiměřeně částkou odpovídající její oddělitelné části, které se porušení povinnosti týká. V nyní projednávané věci se však jedná o pozastavení plateb na základě podezření z porušení rozpočtové kázně, přičemž o výsledku šetření a rozsahu porušení povinnosti stěžovatelkou nelze prozatím usuzovat.

[33] Způsob, jakým žalovaný, respektive ministr rozhodl o pozdějším (jiném, než nyní projednávaném) opatření, nelze k nyní projednávané věci vztáhnout, neboť se jedná o nové skutečnosti vycházející z odlišného správního řízení, které se netýká nyní přezkoumávaného opatření žalovaného. To obdobně platí také o výsledcích daňové kontroly odlišných fází čerpání dotace. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož soud vychází při přezkumu rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Vzhledem k výše uvedenému nemůže Nejvyšší správní soud (stejně jako by nemohl městský soud) k nově tvrzeným skutečnostem přihlédnout.

[34] S ohledem na důvodnost kasační námitky ohledně nesprávného právního posouzení významu pojmu „dotace“ Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil pro nesprávné právní posouzení věci (§ 110 odst. 1, věta první před středníkem s. ř. s.). Jelikož současně dospěl k závěru o nezákonnosti správních rozhodnutí, rozhodl také o zrušení opatření žalovaného i rozhodnutí ministra, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., § 78 odst. 3 s. ř. s.]. Jde o postup reflektující princip ekonomie řízení, neboť pokud by byl zrušen pouze napadený rozsudek, neměl by městský soud jinou možnost, než přenést závazný právní názor zdejšího soudu do svého nového rozsudku, a správní rozhodnutí zrušit. Tento závěr lze vztáhnout i k rozhodnutí ministra o námitkách, neboť i ten by musel v souladu se závazným právním názorem kasačního soudu přijaté opatření žalovaného zrušit.

[35] V případě, že Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a současně zrušil i rozhodnutí správního orgánu dle § 110 odst. 2 s. ř. s., je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí městského soudu (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Při rozhodování o náhradě nákladů řízení se vychází z celkového úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[36] Stěžovatelka má právo na náhradu nákladů v plné výši, neboť měla ve věci úspěch (jí napadená správní rozhodnutí byla zrušena). Pokud jde o náklady řízení o žalobě, ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a v odměně advokáta. Odměna advokáta zahrnuje tři úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účasti na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „*advokátní tarif*“)], a činí v dané věci 3 x 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]; náleží mu též paušální částka hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy 3 x 300 Kč. Odměna advokáta a náhrada jeho hotových výdajů v řízení před městským soudem tak činí 10 200 Kč. Jelikož zástupce stěžovatelky je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o 21% sazbu této daně, tj. o 2 142 Kč. Náklady řízení před městským soudem tedy celkově představují 15 342 Kč (tj. 3 000 Kč + 9 300 Kč + 900 Kč + 2 142 Kč). Nejvyšší správní soud neshledal důvodné uznat repliku stěžovatelky k vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 17. 8. 2021 za úkon právní služby, neboť v ní stěžovatelka nepřednesla argumentaci významnou pro posouzení projednávané věci.

[37] Náklady řízení o kasační stížnosti spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 5 000 Kč a odměně advokáta za jeden úkon právní služby [sepsání kasační stížnosti včetně jejího doplnění dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], tj. 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], spolu s paušální částkou jeho hotových výdajů ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Odměna advokáta a náhrada jeho hotových výdajů tak činí 3 400 Kč, a po jejím navýšení o 21% sazbu daně z přidané hodnoty, tj. o 714 Kč, činí odměna advokáta částku ve výši 4 114 Kč. Náklady řízení o kasační stížnosti tedy celkově představují 9 114 Kč (tj. 5 000 Kč + 3 100 Kč + 300 Kč + 714 Kč). Nejvyšší správní soud neshledal důvodné uznat repliku stěžovatelky k vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti ze dne 9. 3. 2022, vyjádření ze dne 30. 9. 2022 a vyjádření k novým skutečnostem ze dne 22. 2. 2023 za úkony právní služby, neboť ani v těchto podáních nepředložila stěžovatelka právně relevantní argumentaci pro posouzení projednávané věci.

[38] Žalovaný je tedy povinen stěžovatelce uhradit náklady řízení o žalobě i kasační stížnosti v celkové výši 24 456 Kč (15 342 Kč + 9 114 Kč), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, Mgr. Rostislava Šustka, advokáta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2023

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu